

Κυριακή 26 Αύγουστου 2018

ΙΓ΄ Κυριακή Ματθαίου.

Ματθ. 21, 33 – 42.

«...δεϋτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν καί κατάσχωμεν τήν κληρονομίαν αὐτοῦ». (Ματθ. 21, 38).

Ἀνατριχιαστικός εἶναι ὁ τρόπος πού σκέπτονται καί ἐνεργοῦν οἱ κακοί γεωργοί τῆς σημερινῆς παραβολῆς. Στό σκοτεινό μυαλό τους βασιλεύει τό συμφέρον. Τή συνείδησή τους τήν κυβερνάει ὁ ἐγωισμός. Ἡ συμπεριφορά τους καθορίζεται ἀπό τή σκληρότητα καί τή βία. Αὐτά εἶναι τρία ἀπό τά κύρια χαρακτηριστικά τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἀποφασίζει νά αὐτονομηθεῖ ἀπό τό Θεό καί ν' ἀπολαύσει τήν κληρονομιά τοῦ Θεοῦ χωρίς νά ἀποδώσει καρποφορία.

Οἱ κακοί γεωργοί τῆς παραβολῆς σχεδιάζουν νά φονεύσουν τό φυσικό κληρονόμο, γιά νά κληρονομήσουν μία κληρονομιά πού δέν τούς ἀνήκει. Ὁ ἐγωισμός, ἡ σκληρότητα καί ἡ βία δημιουργοῦν τίς προϋποθέσεις μέ τίς ὁποῖες ἕνας ἄνθρωπος γίνεται ἀπό ἐργάτης καταπατητής καί ἀπό εὐεργετούμενος μισθωτός ἕνας ἀχάριστος καί ἐπικίνδυνος διεκδικητής. Τήν παραβολή

αὐτή ὁ Κύριος τὴν εἶπε γιὰ τοὺς φαρισαίους τῆς ἐποχῆς Του. Αὐτοὶ κλήθηκαν νὰ ἐργαστοῦν γιὰ τὸ πνευματικὸ χωράφι τῆς ἀληθινῆς πίστεως στὸν ἕνα Θεό. Ὁ Θεὸς τοὺς ἐκπαίδευσε, γιὰ νὰ μπορέσουν τὴν ἀληθινὴ πίστη, πού οἱ ἴδιοι τὴν ἔμαθαν μέσα ἀπὸ τὴν πνευματικὴ τους καλλιέργεια, νὰ σκάψουν καὶ νὰ τὴ σπείρουν ὡς πολύτιμο σπόρο στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ δρέψουν τὴν ὠραία καρποφορία τῆς θεογνωσίας καὶ τῆς εὐσέβειας. Πράγματι αὐτοὶ ἐργάστηκαν καὶ φύτεψαν τὸ σπόρο τῆς πίστεως στοὺς ἀνθρώπους. Ὅταν ἦλθε ὁμοῦς ἡ ὥρα ὁ φυσικὸς κληρονόμος αὐτῆς τῆς πίστεως, ὁ Χριστός, νὰ ἔλθει νὰ παραλάβει τοὺς καρπούς τῆς πίστεως τῆς ἀνθρωπότητας, οἱ κακοὶ γεωργοὶ προτιμοῦν νὰ κρατήσουν γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους αὐτοὺς τοὺς καρπούς, παρά νὰ τοὺς παραδώσουν στὸ πρόσωπο πού ἀνήκει αὐτὴ ἡ πίστη, δηλαδή στὸ Χριστό. Μὲ μία ἀδιανόητη σκληρότητα καὶ βία φονεύουν τὸν Κύριο, γιὰ νὰ σφετεριστοῦν τὴν πολύτιμη καρποφορία. Μεταχειρίζονται τὸ ψέμα, γιὰ νὰ πείσουν πὼς ἡ πίστη δὲν πρέπει νὰ ἔχει ἀναφορὰ στὸ Χριστό ἀλλὰ στὸ δικό τους θεό, πού νομίζουν ὅτι εἶναι ἀληθινός, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα εἶναι ἕνα πλάσμα τοῦ ἐγωισμοῦ τους, ἀφοῦ τὸν ἀληθινὸ Θεό Τὸν σκότωσαν καὶ Τὸν πέταξαν

μακριά από τή ζωή τους. Ὁ φυσικός ὅμως κληρονόμος αὐτῆς τῆς πολύτιμης κληρονομιάς συντρίβει τό θάνατο καί ἐπιστρέφει ὡς Νικητής, γιά νά παραλάβει ἀπό τήν ἀνθρωπότητα τούς πολύτιμους καρπούς τῆς πίστεως καί νά ἐκδιώξει τούς ἀνάξιους γεωργούς ἀπό τό χωράφι Του, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἔτσι, ὡς κακοί πού εἶναι, καταστρέφονται καί μέ κακό τρόπο, ἀφοῦ μένουν ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ὡς ἐκ τούτου καί ἔξω ἀπό τή σωτηρία.

Αὐτό ὅμως τό πάθημα τῶν κακῶν, φθονερῶν, ἐγωιστῶν καί βίαιων γεωργῶν δέν ἀφορᾷ μόνο τούς ἀνάξιους φαρισαίους. Εἶναι ἕνα πάθημα πού πρέπει νά προσέξουμε νά μήν τό πάθουμε καί ἐμεῖς, οἱ μαθητές τοῦ Εὐαγγελίου καί πιστοί τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἐμεῖς πού ἐργαζόμαστε τήν ἀληθινή πίστη μέσα στό χωράφι τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἄς ἔχουμε τήν ὑπευθυνότητα νά παραδώσουμε τήν καρποφορία τῆς πίστεως στό Χριστό καί νά μήν τή σφετεριστοῦμε γιά τούς ἑαυτούς μας. Μή θεωρήσουμε πώς ὁ Κύριος μᾶς χρωστάει κάτι. Ἐμεῖς Τοῦ χρωστᾶμε τά πάντα. Ὅφείλουμε τήν ὀρθόδοξη πίστη μας νά τή ζοῦμε μέ συνέπεια καί νά τήν παραδίδουμε στούς ἄλλους ἀνθρώπους, στούς διπλανούς καί στά παιδιά μας

ἀναλλοίωτη καί ἀτόφια, χωρίς παραχαράξεις καί ἀλλαγές πού ἐξυπηρετοῦν τά ἀνθρώπινα πάθη καί τούς ἐγωισμούς. Καθώς μεταγγίζουμε τήν ἀληθινή πίστη στούς ἄλλους, εἶναι σά νά τήν παραδίδουμε στό Χριστό. Ἔτσι καταξιωνόμαστε ὡς ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, ὅταν αὐτά πού μαθαίνουμε καί βιώνουμε δέν τά κρατᾶμε γιά τούς ἑαυτούς μας, ἀλλά τά μοιραζόμαστε μέ ὅλους ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη νά γνωρίσουν καί νά ζήσουν τό Εὐαγγέλιο.

Στό διάβα τοῦ χρόνου πολλοί κατ' ὄνομα «χριστιανοί» σκότωσαν τό Χριστό καί προσπάθησαν νά κρατήσουν τόν πολύτιμο θησαυρό τῆς πίστεως γιά τούς ἑαυτούς τους. Ὡς ἀχάριστοι ἐργάτες, ἀφοῦ δούλεψαν τό Εὐαγγέλιο, μετά τό καταχράστηκαν καί τό ἀλλοίωσαν σέ τέτοιο σημεῖο, ὥστε αὐτά πού ἔδωσαν στό Θεό καί στούς διπλανούς τους δέν ἦταν οἱ καρποί τοῦ Εὐαγγελίου ἀλλά οἱ καρποί τοῦ ἐγωισμοῦ τους. Τέτοιοι κακοί γεωργοί εἶναι οἱ πάσης φύσεως αἰρετικοί, πού στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί μέ φλάμπουρο τό Σταυρό δέν δίστασαν νά πέσουν στίς πιό μεγάλες πλάνες, νά διαδώσουν τά πιό τερατώδη ψέματα καί νά κάνουν καί τά πιό φρικτά ἐγκλήματα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἀλλά καί ἐντός τῆς Ὁρθοδοξίας κακοί ἐργάτες εἶναι ὅλοι

ἐκεῖνοι πού, στό ὄνομα τῆς εὐλαβείας καί τῆς σωστῆς πίστεως, γίνονται σκληροί μέ τούς ἁμαρτωλούς, φανατικοί μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους πού διαφωνοῦν μαζί τους, ἐπικριτικοί καί αὐστηροί δικαστές μέ τούς ποιμένες τους καί τήν Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία. Κακοί γεωργοί εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι πού νομίζουν πώς, ὡς Ἄτλαντες, θά σηκώσουν τήν Ἐκκλησία στίς δικές τους πλάτες καί θά τή σώσουν, ἀφοῦ ξεχνοῦν πώς ἡ Ἐκκλησία δέν σώζεται ἀπό τούς ἀνθρώπους ἀλλά ἀπό τό δικό της Σωτήρα, πού εἶναι ὁ Χριστός. Ξεχνοῦν ἐπίσης πώς κανείς ἀπ' ὅλους ἐμᾶς, τούς ταλαίπωρους πού προσεγγίζουμε τήν Ἐκκλησία, δέν μπορεῖ νά τή σώσει, διότι στήν Ἐκκλησία δέ βρισκόμαστε γιά νά τή σώσουμε, ἀλλά γιά νά σωθοῦμε.

Χρειάζεται προσοχή, λοιπόν, νά μή μετατρέψουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό φιλότιμους ἐργάτες τῆς ἀρετῆς σέ κακούς γεωγούς τοῦ πνευματικοῦ χωραφιοῦ τοῦ Χριστοῦ μας. Ὅπου ἐπισημαίνουμε τέτοιους κακούς γεωγούς νά μήν τούς συμεριζόμαστε στίς ἀπόψεις τους. Χωρίς νά τούς κρίνουμε καί νά τούς καταδικάζουμε, ἄς τούς ἀπομακρύνουμε ἀπό τήν καθημερινότητά μας, γιά νά διατηροῦμε τίς σωστές προθέσεις μας ὑγιεῖς καί γιά νά ἀξιωθοῦμε ἐμεῖς, ὡς

ἀληθινὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ, νά ἀποδώσουμε τήν
πνευματική μας καρποφορία σ' Ἐκεῖνον πού Τοῦ
ἀνήκουν τά πάντα καί πού, ὅταν ἔλθει ἡ ὥρα, οὕτως ἢ
ἄλλως θά ἔλθει μέ ὅλη τή δόξα Του νά τά παραλάβει.
Ἀμήν.